

Arrestnummer 2012/ 1299
Repertoriumnummer 2012/ 3226
Datum van uitspraak 23 maart 2012
Rolnummer 2011/AR/1171

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op BUR	op BUR	op BUR

Rechtsmiddelen

--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Arrest

2011/AR/1171

Het VLAAMSE GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, in persoon van de Minister-President, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19, voor wie optreedt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, wiens kabinet gevestigd is te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19

- eisers in hoger beroep
- vertegenwoordigd door Meester Claes Johan, advocaat te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160 (ref.: 1006/1130)

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 20 mei 2010, zetelend zoals in kort geding, gekend onder het rolnummer AR. 09/7693/A

tegen:

1. _____, met maatschappelijke zetel te Ekeren (Antwerpen), _____, met als gedelegeerd bestuurder

2. _____, wonende te Ekeren (Antwerpen),

- verweerders in hoger beroep
- vertegenwoordigd door Meester Beerden Luc, advocaat te 3512 Stevoort, Hertoginnenhofstraat 15 (ref.: 09/06037/D1/LB)

* * * *

Wat voorafgaat:

1.

De oorspronkelijke procedure betreft een vordering van de
en de heer , gesteld in een dagvaardingsexploot d.d.
13.11.2009, teneinde de nietigverklaring te horen bevelen van het
mondeling bevel tot staking van de werken van 13.11.2008, bekrachtigd
op 27.11.2008 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur m.b.t.
de percelen gelegen te

2.

Uit het door eisers gegeven feitenrelaas blijkt:

- dat op deze percelen een stacaravan is aangebracht, een garage, een houten berghok en een toilet en speeltuigen, welke opstanden zouden zijn opgericht in 1971-1972, door de vader van de heer , die daarvoor bij correctioneel vonnis van 18.09.1973 veroordeeld zou zijn, en waarbij een herstelmaatregel zou zijn opgelegd;
- dat de gemeente Essen op 29.09.2008 een klacht zou hebben ontvangen wegens de toename van caravans in de te , tenten en campers, dat er permanente bewoning zou zijn, dat er boomkappingen zouden gebeuren, open vuren worden gemaakt, en festivals zouden worden georganiseerd;
- dat, naar aanleiding van een onderzoek van het gebied , ook proces-verbaal zou zijn opgesteld m.b.t. de stacaravan die was opgericht door de heer ;
- dat het perceel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat de politie meedeelde dat het in stand houden van de constructie strafbaar bleef, waarna de onmiddellijke staking werd bevolen van het strijdig gebruik;

De en de heer meenden:

- dat het stakingsbevel werd afgewend van het preventief karakter;
- dat de instandhouding niet strafbaar was;
- dat de *actio judicati* verjaard was;
- dat de straf verjaard was;
- dat de redelijke termijn overschreden is.

3.

De eerste rechter volgde de oorspronkelijke eisers in hun redenering en het stakingsbevel werd opgeheven.

Geoordeeld werd dat het stakingsbevel werd afgewend van zijn oorspronkelijk doel: in plaats van preventief handhavingsmiddel werd het hier aangewend als repressief handhavingsmiddel.

4.

Het Vlaams Gewest tekende hoger beroep aan bij gerechtsdeurwaarders-exploot d.d. 08.04.2011.

In essentie wordt gesteld dat strijdig gebruik strafbaar blijft, dat de burgerlijke rechter zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen, en dat het stakingsbevel niet onredelijk gegeven werd.

Beoordeling:

5.

Het hoger beroep van het Vlaams Gewest werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld, en is derhalve toelaatbaar, net zoals het incidenteel beroep.

6.

De doeleinden van de vordering ingesteld voor de eerste rechter, alsmede de feiten die er aan ten grondslag liggen werden nauwkeurig door deze weergegeven in het bestreden vonnis zodat het hof naar deze uiteenzetting verwijst.

De oordeelkundige motivering van de eerste rechter wordt door het hof onderschreven en voor herhaald beschouwd, voor zover ze niet wordt tegengesproken door het onder vermelde.

7.

Aan de hand van de neergelegde stukken, en meer in het bijzonder het aanvankelijk PV van 13.11.2008 met de bijgevoegde foto's, leidt het hof af:

- dat reeds op 25.11.1972 een eerste PV werd opgesteld voor dezelfde stacaravan, namelijk een niet-verplaatsbare caravan van 8m lengte en 2,9 m breedte;
- dat de politie vermeldt dat in het destijds opgestelde PV nog geen sprake was van de metalen garage, het houten berghok en de speeltoestellen, waaruit de politie afleidt dat deze nadien werden gebouwd;
- dat de heer evenwel verklaarde dat deze opstallen ongeveer tegelijkertijd met de stacaravan werden geplaatst, en dat het tegendeel niet wordt aangetoond;
- dat de bijgevoegde foto's de verklaring van de heer ondersteunen, aangezien uit de foto's blijkt dat alle opstallen eenzelfde mate van verwerking hebben ondergaan, zodat kan aangenomen dat ze ongeveer even lang aan de weerselementen hebben blootgestaan;
- dat het hof hieruit besluit dat alle opstallen in de jaren '70 werden geplaatst;
- dat in het aanvankelijk PV van 13.11.2008 geen melding gemaakt wordt van nieuwe opstallen of van nieuwe activiteiten die een strijdig gebruik zouden kunnen uitmaken.

8.

Het hof oordeelt dat, wanneer, zoals in casu, uit de feiten blijkt dat de vergunningsplichtige opstallen en/of functiewijzigingen reeds ettelijke jaren bestaan (in casu meer dan 30 jaar), en er reeds eerder repressief werd opgetreden m.b.t. het hoofdbestanddeel van de opstallen (de stacaravan), het jaren later opgelegde stakingsbevel een maatregel is die kennelijk onredelijk is, ongeacht de vraag of het strijdig gebruik nog strafbaar zou zijn of niet.

9.

Het criterium van de kennelijke onredelijkheid legt de demarcatielijn tussen de rechterlijke controle en de bestuurlijke vrijheid vast.

Een discretionaire bestuurshandeling kan wegens haar inhoud slechts onrechtmatig bevonden worden wanneer zij kennelijk onredelijk is, dit is indien geen redelijk denkend bestuur tot die beslissing zou komen.

Gelet op volgende overwegingen:

- nu de vastgestelde feiten zich reeds meer dan 30 jaar manifesteren;
- nu reeds op 25.11.1972 een eerste PV m.b.t. het hoofdbestanddeel van de opstallen (de stacaravan) werd opgesteld;
- nu hiervoor reeds op 18.09.1973 een herstelvordering werd uitgesproken;
- nu uit de foto's wordt afgeleid dat de andere opstallen in dezelfde jaren moeten zijn opgericht, bij zoverre besloten wordt dat alle opstallen minstens reeds langer dan 30 jaar staan;
- nu de decreetgever het strafbaar karakter van de instandhouding heeft opgeheven voor zover deze niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied voordoet, en het in casu niet om ruimtelijk kwetsbaar gebied gaat;

- nu geen enkele rechter ten gronde zich nog over het illegaal karakter van de oprichting van deze opstallen kan uitspreken;
- nu de Hoge Raad voor het Herstelbeleid zich op 26.08.2008 (nog vóór het bestreden stakingsbevel werd opgelegd) nog negatief heeft uitgesproken over een herstelvordering m.b.t. gelijkaardige opstallen op een ander perceel in dezelfde straat, nl. een houten constructie, daterend van 1973, en een Mongoolse tent;
- nu uit het aanvankelijk PV blijkt dat het stakingsbevel eigenlijk louter werd ingegeven door overlast die zich op een ander perceel voordeed dan op het kwestieuze perceel;

oordeelt het hof dat geen enkel redelijk denkend bestuur in casu een stakingsbevel zou hebben opgelegd, zodat besloten wordt dat het gegeven stakingsbevel in casu kennelijk onredelijk is.

10.

Gelet op de klaarblijkelijke onredelijkheid van het opleggen van een stakingsbevel in huidige zaak, dient het hof zich niet verder uit te spreken over de andere middelen (zoals het al dan niet strafbaar karakter van het beweerd strijdig gebruik, de beweerde verjaring, het verweer op basis van de *actio judicati* en op basis van de redelijke termijn), aangezien het oordeel over deze middelen geen invloed heeft op de vaststelling dat het stakingsbevel in casu op kennelijk onredelijke wijze werd opgelegd, en derhalve terecht werd opgeheven door de eerste rechter.

Het hoger beroep is ongegrond.

11.

In huidige procedure vervult de stedenbouwkundige inspecteur een opdracht die nauw verwant is aan die van het openbaar ministerie.

Er is dan ook geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd.

Beslissing

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep toelaatbaar, maar ongegrond;

Het hof zegt voor recht dat elke partij gehouden blijft tot betaling van die gedingkosten die door hem/haar werden blootgesteld;

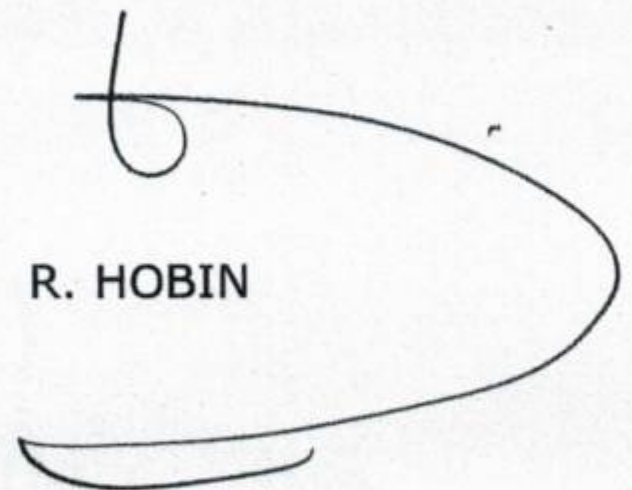
Dit arrest werd uitgesproken op de terechtzitting van **23 maart 2011** door

R. HOBIN, Raadsheer

R. VAN GOETHEM, Griffier

R. VAN GOETHEM

R. HOBIN

Aangeboden op
28 MAART 2011
Niet te registreren
De e.a. Inspecteur wn.,
Iwert De Vos